

همیشه

حافظه
بروبه کار خود ای و اعظ این چه فریاد است؟
مرا افتاد دل از ره، تو را چه افتاده ست؟

صفحات: ۱۲ | مدیر: علی محمدی

www.hamshahronline.ir | شماره: ۱۲
۱۹۳۹۵۵۴۴۴-۴۵۹۵۶ | تهران، صندوق پستی: ۱۹۳۹۵۵۴۴۴
تلفن: ۲۲۰۲۰۰۰۰ | شماره: ۲۲۰۲۰۰۰۰

صفحه آخر

ایران شهربان:
مدیر: زهره عباسی
تدوین: سید علی محمدی
مدیر: سعید محمدی
مدیر: مهرداد سحرخوش
مدیر: جواد عزیزی
مدیر: سعید فروزی
مدیر: علی رضا محمودی
مدیر: جواد نصرتی

جامعه:
مدیر: زهره عباسی
گزارش: سید علی محمدی
مدیر: سعید محمدی
مدیر: مهرداد سحرخوش
مدیر: جواد عزیزی
مدیر: سعید فروزی
مدیر: علی رضا محمودی
مدیر: جواد نصرتی

طرح و گرافیک:
مدیر: محمد علی حلیمی

حضرت امیر المؤمنین علی (ع)
دو چیز است که پادشاه آنها وزن نمی شود:
گذشت و دادگری.

اذان ظهر: ۱۳:۰۱ | غروب آفتاب: ۱۶:۵۳
اذان مغرب: ۱۷:۱۴ | نیمه شب شرعی: ۲۳:۳۶
اذان صبح فردا: ۵:۳۹ | طلوع آفتاب فردا: ۷:۰۹

پدربزرگ: ۸۳۳۱۰۰۰۰ | چاپ: همشهری
تلفن: ۶۱۹۳۳۰۰۰ | تلفن: ۶۱۹۳۳۱۱۴
توزیع و اشتراک: موسسه نشر گستر امروز نوین
تلفن: ۶۱۹۳۳۱۱۴

کوچه گرد

خرناختکی ها رامی شناسید؟

مردم در بازارهای تهران قدیم، وقت خرید، عادت خاصی داشتند: ناخنک زدن! انگار بخشی از آداب خرید بود.

دست که دراز می شد، بهترین خوشه انگور، درشت ترین پسته یا خوش رنگ ترین آلو به غنیمت می رفت. انگار هر چه مرغوب تر، حق ناخنک زدن بیشتر! کاسب ها اما دل خوشی از این ماجرا نداشتند... کاسب: نگاه چطو دونه در دشت خرما خراکی های نازنین مو که عینهو یاقوته و تازه از شیراز اومده مثل حب انداخ بالا... د آخه لامصب اقلا از ته ریسسه انجیر بکن. اون درشت وسطو چکار داری... لعنت به دل سیاه شیطون... عیب نداره ه مشتت علی، بذار وردان بیشتر می خرن...!...!... میوزو مشتت کرد و ریخت خندق بالا... به جور بزتم ریختی دربیاد ها!

بعضی ها لبخند می زدند و چیزی نمی گفتند، اما خیلی ها طاقشان تمام می شد و لب باز می کردند... کاسب با خنده تصنعی: چندسیر بکشیم بابا؟ مشتری: مشت علی زیر جلگی انقد نیگا نیگا نکن، دو تا دونه مویز بود. امون بده، می خرم. کاسب: چه سیتی سماقی هم هستی!

مشتری: حکایت زودرنجی ما نیس، شوما دلت ناکه. از جایی به بعد ممکن بود کار به بگوگونگ هم بکشند و کاسب تکه بدی بار مشتری کند و مثلاً بگوید اگر کالای غیر خوردنی هم بفروشد بعضی ها تست کاسب زیر لب غرولندکنان: خسگول هم باشه این ناخونک می زنه!

مشتری اینجا بعید نیست از شنیدن این توهین غضب کنده؛ اما برای کمیناوردن به روی کاسب می آورد که شنیده و می پرسد که مگر خسگول هم دارد و دیگر اینجا دولا با می گیرد... مشتری: مشتت مکه پشکل الاغ نر هم داری؟ کاسب: تقدیم کنم؟ مشتری: به این دکون شتره شلخته هم میاد خسگول!

اینجا دیگر کاسب شکایت خودش را از ناخنک زدن ابراز می کند و چیزی می گوید که در طهران قدیم بین کاسب ها مثل می شود؛ خرناختکی خوش سلیقه. کاسب: ببخشید نمی دونستم شانزده آفتدی میرزا قراره بیاد، خرناختکی خوش سلیقه ای هم هست تا آذین ببندم. مشتری: ترش نکن عمو، فوفش چار تا کار کن خوردم. ماجرا به همین غرغرها ختم نمی شد؛ دعواهایی که بر سر ناخنک زدن بین کاسب و مشتری شکل می گرفت، گاهی کل بازار را به هم می ریخت؛ از یکی دو فحش شروع می شد و بعد دوستان و آشنایان طرفین هم وارد میدان می شدند.

مشتری دیگری برای فیصله دادن به غائله، خوبیت نداره، شاخ رو بکنید، درز بگیریید گیو بابا... باین حال، حتی بعد از آستنی، بعضی مشتری ها با خوینسردی دوباره دست دراز می کردند و یک مشت دیگر به دهان می ریختند؛ انگار هیچ اتفاقی نیفتاده است. ناخنک زدن در طهران قدیم نه فقط عادت، که انگار یک حق مسلم بود. به نظر تان امتیاز مزه کردن بعضی خوراکی ها وقت خرید باعث علاقه بیشتر مشتری به خرید می شود یا نه؟ شما اگر کاسب بودید، چقدر آدمی را که همه خوراکی ها را امتحان می کند تحمل می کردید؟

برگرفته از طهران قدیم جعفر شهری
در وصف شیوه خرید کردن مردم در تهران روزگار قدیم
نویسنده و راوی: لیلیا باقری
صدانپشه: رضاسمانی نیا

ترفند زمستانی تهرانی ها

کرسی، راهکار هوشمندانه مردم برای عبور از زمستان های سخت بوده و می تواند دوباره در این روزها، راهگشا باشد

کرسی و خواص درمانی
جالب است بدانید که کرسی علاوه بر آنکه یک وسیله گرمایشی فوق العاده است، می تواند فواید بی شماری برای سلامتی شما نیز داشته باشد. هنگامی که پایا را از زیر کرسی قرار می دهید، آرام گرم می شوی. این کار سبب می شود که مغز استخوان فعالیت کند و خونسازی بهتر انجام شود. همچنین کرسی سبب می شود که عروق به آرامی گشاد شوند و به دلیل آنکه بدن در حالت افقی قرار می گیرد، گردش خون آسان تر خواهد بود. علاوه بر اینها، کرسی به تقویت حافظه نیز کمک می کند. حافظه؟ بله! چرا که به دلیل خون رسانی سریع، خون با سرعت بیشتری به مغز می رسد و به همین دلیل فعالیت آن هم بیشتر می شود. این فعالیت بیشتر به تقویت حافظه منجر می شود. اگر از تروزر، رمانتیسسم، درد زانو، درد کمر و دیسک دارید، کرسی می تواند دوی درد شما باشد. می گویند که گرمای ساطع شده از کرسی می تواند قند خون را کاهش دهد، یعنی می تواند به دیابت هم کمک کند.

در اتاق می نشینند. در خانه های خانواده های اعیان و طبقه متوسط هم ۲ کرسی وجود داشت؛ یکی برای اهل خانه و دیگری هم در اتاق پذیرایی برای مهمانان. در واقع می توان گفت کرسی، ترفند تهرانی های قدیم برای عبور از زمستان های سخت بود و هنوز هم بعضی از خانواده ها ترفندی که در گذشته به جای بخاری یا سرد شدن هوا کرسی را در خانه علم کنند. حالا که هوا حساسی سرد شده و بحث صرفه جویی در انرژی جدی است، بد نیست برای یک گرمای مطبوع سراغ کرسی بروید. اگر حال یا پذیرایی بزرگی دارید، می توانید به راحتی بساط آن را بره اندازید. البته باید به این نکته توجه داشته باشید که کرسی زغالی می تواند خطرناک هم باشد. مثلاً انتشار گاز متانوکسید کربن زیاد در فضای مسکونی ایجاد می کند و همچنین اگر مراقب پاهایتان نباشید، احتمال سوختگی با زغال هم زیاد است. بهتر است از امکانات برقی موجود در بازار برای این کار استفاده کنید.

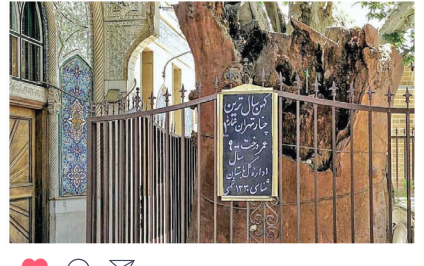
تهران مصور

زیبایی در میدان، رطوبت هوا را در اطراف بالا می برد و حتی عطر گیاهان و گل های اطراف را در فضا پراکنده می کرد. مرحوم جعفر شهری، پژوهشگر تاریخ تهران هم در کتاب «طهران قدیم» راجع به این حوض و نحوه تأمین آب آن گفته است: «استخری بزرگ و هشت ضلعی در میانه آن (میدان توپخانه) ساخته شد که آب قنات جدید ناصری و دیگر قنات هایی را که باغ گلستان را آبیاری می کرد به آن منتقل کردند. آب این استخر سپس به حوض سبزه میدان و محله های جنوب ارگ جاری می شد. دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

تهرانگرام

پیرترین تهرانی

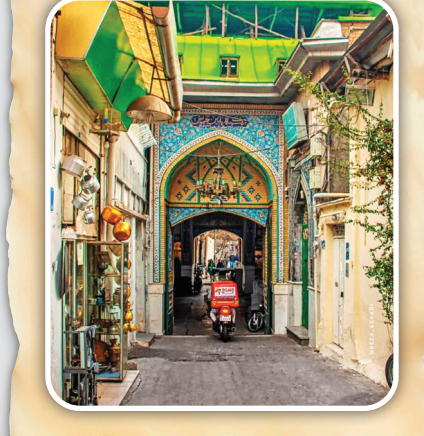
چنار امامزاده یحیی (ع) پیرترین موجود زنده تهران در محله عودلاجان است. عودلاجان یا اولادجان، کهن ترین و تاریخی ترین محله تهران، زمانی مرکز فقه نشین ترین منطقه تهران بود. این محله در دل خود آثار تاریخی و طبیعی بسیاری دارد، مثل خانه مانگیز و کامبیز، سرای کاظمی و حمام نواب. از آثار طبیعی هم درخت چنار آن است که عمری بیش از قدمت محله عودلاجان دارد. این چنار ۹۰۰ ساله سال هاست در صحن بانوان امامزاده یحیی (ع) جاجوش کرده و یکی از کهن ترین موجودات زنده تهران لقب گرفته است. تعداد چنارهای امامزاده یحیی در قدیم ۳ اصله بوده، یکی در خیابان که به سبب مزاحمتی که برای رفت و آمد شهروندان داشته، سرش را می برند و دیگری هم خشک می شود. این چنار ۹۰۰ ساله سال ۱۳۳۰ ثبت ملی شده است. این چنار پیر به دلیل سن و سال بالا کمی آسیب دیده و به وسیله زنجیر بسته شده تا بیش از این در هم نشکند. ارتفاع آن چندان زیاد نیست و شباهتی هم به چنار ندارد، اما با توجه به قطر ۷ متری اش می توان به عظمت آن پی برد. حفره ای بر تنه این درخت وجود دارد که برخی بر این باورند در زمان های قدیم، مرد کفافی حفره را ایجاد کرده تا در آن زندگی کند، اما برخی دیگر به این گفته اعتقادی ندارند و بر این باورند که این حفره بر اثر دود شمع هایی ایجاد شده که زائران برای نذر و حاجت روائی روشن می کردند.

تهران نامه

کوچه زغالی های تهران

سال هاست نام کوچه زغالی ها هم روی تابلوی شهرداری به کوچه «شهید بهمن محمودی» تغییر کرده، اما هنوز اهالی تجرش این کوچه را با نام قدیمی اش می شناسند. روزگاری که خبری از گاز شهری نبود و بخاری های نفتی هم هنوز جایی در خانه نداشت، ساکنان آبادی های شمیران برای گرم کردن خانه های خود از زغال فروشی های این کوچه زغال تهیه می کردند. چند مغازه زغال فروشی در کوچه زغالی ها وجود داشت که زمستان ها کسب و کارشان سسکه بود؛ هر چند حمل و نقل زغال ها به این منطقه از تجرش کار آسانی نبود. آنها زغال های مورد نیاز مردم را از شهرها و روستاهای شمال کشور تهیه می کردند. در روزگاری که نه خودرویی وجود داشت و نه راه ماشین رو، زغال فروش ها با اسب و الاغ و با مشقت بسیار زغال ها را از جاده های کوچهستانی به تجرش می آوردند.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن» یا «باغ میدان» تغییر شکل و نام داد. حالا ۱۴۷ سال از ساخت حوض وسط میدان امام خمینی (ره) می گذرد و بر عکس بناهای اطرافش، نه تنها تخریب نشده، بلکه تغییرات بسیار کمی هم در این سال ها داشته است.

دور استخر مرکزی میدان، گذرگاه سنگفرش برای رفت و آمد در شبکه ایجاد شد و دو طرف استخر را حصار کشی و باغچه بندی کردند و با کاشتن انواع درخت و گل های ایرانی و فرنگی به محوطه ای سرسبز و باصفا مبدل ساختند. بدین ترتیب میدان توپخانه به «باغ گلشن»